

Festiwal Folkloru "Kaszubskie Spotkania z Folklorem Świata" w Czersku - poznajmy naszych gości

Dodane przez Brajan Kobus - pon., 10/07/2023 - 14:27

Kategoria

- Aktualności

Poniżej przedstawiamy zespoły, które wezmą udział w Międzynarodowym Festiwalu Folkloru "Kaszubskie Spotkania z Folklorem Świata" w Gminie Czersk.

CHILE Grupa Tańca Ludowego Tongariki

Grupa powstała w celu kultywowania i przekazywania młodemu pokoleniu bogatych tradycji tanecznych, piękna muzyki, pieśni i zwyczajów swoich przodków. Chile ciągnie się wąskim pasem wzdłuż wybrzeża Oceanu Spokojnego i graniczy z trzema państwami: Argentyną, Boliwią i Peru. Chile znane jest przede wszystkim ze wspaniałych atrakcji przyrodniczych: w państwie nie brakuje malowniczych gór, przepięknych plaż, bezludnych wysp i wyjątkowych cudów natury. Jednym z cudów jest grupa tajemniczych moai na wybrzeżu wyspy Raa Nui od których grupa wzięła swoją nazwę

Tongariki. Archeolodzy uważają, że Tongariki było największą sakralną strukturą, jaka kiedykolwiek powstała w Chile. Składała się ona z głównego ahu o prawie 100 metrowej długości i dwóch mniejszych platform po obu stronach. Piętnaście posągów Ahu Tongariki tworzy jedyny w swoim rodzaju pomnik. Jest to największa grupa stojących moai w naszych czasach. Szefem zespołu i dyrektorem artystycznym zespołu jest Rodrigo Uri.

PORTUGALIA Grupa „O Cantaréu” z Vila Real w Portugalii

Powstała w 1993 roku. Jest członkiem Portugalskiej Federacji Folklorystycznej i Instytucji Użyteczności Publicznej. Reprezentuje region Trás-os-Montes i przedstawia jego zwyczaje i folklor z końca XIX wieku i początku XX. Reprezentuje lud rolniczy, a jego stroje to: ubranie ludzi pracujących na roli, kostiumy górskie, stroje wiejskie, stroje bogatych ludzi, kostiumy ślubne i dziecięce.

Ważniejsze występy zespołu w Portugalii to: Expo 1998 w Lizbonie, Narodowy Festiwal Folklorystyczny Algarve 1996 i 2000, Przedstawienia i koncerty dla obywateli krajów obejmujących wyspy Madera i Azory. Zespół również występował wielokrotnie za granicą: 1996 Hiszpania (Ourense), 1996 Francja (Grasse), 1997 Włochy (Sardenha), 1998

Węgry, 1999 Hiszpania (Asturia), 2000 Egipt (Światowy Festiwal Folklorystyczny), 2001 Rumunia, 2002 Francja (Walencja), 2003 Francja (Pyrénéus), 2004 Hiszpania (Ourense), 2005 Hiszpania (Ourense), 2006 Hiszpania (Villablanca), 2007 Dania, 2008 Belgia, 2010

Włochy (Marcelina), 2011 Francja (Grasse), 2014 Hiszpania, 2016 Włochy (Sardynia), 2016 Madera.

Występują również w telewizji: Portugal TV kanał info, w telewizji rumuńskiej, węgierskiej i włoskiej, w Galiza Hiszpania TV. Od 2000 roku „Cantaréu” poświęca się rękodziełu i zaprojektował lalkę o nazwie „Serraninha” w tradycyjnym stroju ludowym. Są

zarejestrowani w Instytucie Działalności Kulturalnej i wykonali już ponad 4000 „Serraninhas”.

Od 2002 roku Cantaréu ma szkołę akordeonową (koncertynową). Do tej pory zorganizowali już: 9 Ogólnoportugalskich Festiwali Folklorystycznych, 16 Międzynarodowych Festiwali Folklorystycznych z udziałem zespołów z takich krajów jak: Hiszpania, Francja, Włochy, Belgia, Węgry, Bułgaria, Grecja, Holandia, Finlandia, Niemcy, Meksyk, Izrael, Norwegia, Szwecja, Rumunia, Polska, Turcja, Litwa, Kanada i Słowacja, raz 17 Spotkań Pieśni Patriotycznych, przedstawienie Wesela jak za dawnych czasów, Parady tematyczne i Debaty o tradycjach ludowych.

HOLANDIA Zespół Folklor Dansemble Amersfoort z Niderlandów

To grupa tańca folklorystycznego pod kierunkiem choreografa Wijnanda Karela. Folklor Dansemble Amersfoort ma wszechstronny i obszerny repertuar; na przykład tańczą układy choreograficzne z Bułgarii, Macedonii, Serbii, Rosji, Niemiec i Norwegii. Ponadto posiada bogaty repertuar holenderski, w którym tańce oraz oryginalne stroje pochodzą ze wszystkich zakątków Holandii. Każda choreografia opowiada historię o życiu, miłości lub pożegnaniu. W ten sposób pozwalają żyć i rozwijać się zarówno własnej kulturze, jak i kulturom międzynarodowym.

Tańce prezentowane są w pięknych, barwnych i autentycznych strojach, w większości pochodzących z prywatnej kolekcji Wijnanda. To jego zamiłowanie do strojów narodowych i międzynarodowych wypełnia folklor prezentowany przez zespół podczas ich koncertów.

Folklor Dansemble Amersfoort tańczy nie tylko w Holandii, ale także regularnie na zagranicznych festiwalach. Na przykład w ostatnich latach koncertowali w Macedonii, Rumunii i na Węgrzech. Na zagranicznych festiwalach pokazują głównie swój holenderski repertuar, choć miejscowa ludność podczas występów często jest pod wrażeniem ich znajomości i umiejętności kultury innych krajów. Kiedy tańczą, wszyscy przypominają sobie, co to znaczy taniec ludowy: wspólna zabawa, zapominanie o granicach, zawieranie nowych przyjaźni.

Jedną z najważniejszych pieśni w ich repertuarze jest piosenka upamiętniająca wielką powódź, która zalała część Holandii i Belgii w 1953 roku. Bez względu na to, jak duże są fale, można zaufać grobli. Pieśń skomponowana została przez Maartje van Klink, nauczyciela śpiewu w Folklor Dansemble Amersfoort.

Suita Holland Amerika to choreografia o emigracji Holendrów, zwłaszcza rolników do Stanów

Zjednoczonych. Mężczyźni żegnają swoje żony, nie wiedząc, kiedy ponownie się zobaczą. W Stanach Zjednoczonych ludzie nie tańczą już po holendersku, ale zamienili te tańce na amerykański hambone. Choreografia została wykonana przez Wijnanda Karela.

Wind Tegen (pod wiatr) to kolejna suita tańców holenderskich opowiadająca o typowej holenderskiej wietrznej pogodzie. Wszyscy Holendrzy wiedzą, kiedy będzie wiatr na grobli, że wiatr się odwraca, kiedy wracają do domu, i muszą ponownie jechać pod wiatr. Choreografia wykonywana w specjalnych butach kiedy pogoda umożliwi dobrą zabawę podczas tańca. Choreografię stworzył również wykonał Wijnand Karel.

W metrum $\frac{3}{4}$ to tytuł współczesnej choreografii, w której wykorzystuje się różne elementy tańca trójmiarowego takich układów jak walc i mazurki. Para 1 mężczyzna z 2 damami tańczy różne wzory w autentycznym stroju z miasta Spakenburg, w metrum $\frac{3}{4}$ dając abstrakcyjne formy taneczne o zaskakującym efekcie.

WŁOCHY Zespół KELLARIOUS - WŁOCHY (SARDYNIA)

W 1954 roku z inicjatywy grupy przyjaciół powstał w miejscowości Selargius na włoskiej wyspie Sardinia zespół Kellarious, którego celem było uczestnictwo w koncertach, uroczystościach i festiwalach na wyspie. W 1983 roku po latach działalności zespołu i badań naukowych, zarejestrowano pod nazwą Kellarious Stowarzyszenie Kulturalne. Nazwa Kellarious pochodzi prawdopodobnie od średniowiecznej nazwy Selangor, która pojawia się w akcie z 1089 roku jako darowizna ziemi sędziego z Cagliari mnichom Vittorini z Marsylii. Kellaria lub cellaria z okresu rzymskiego były osadami z dużą ilością zebranych zbóż, zlokalizowanymi w Selargius, przy drodze do portu Cagliari.

Obecnie Stowarzyszenie Kulturalne Kellarious jest odpowiedzialne za badania, studia i upowszechnianie tradycji ludowych, w szczególności regionu Campidano i ogólnie całej Sardynii, rewizytując lokalne starożytne obrzędy, odkrywając na nowo muzykę, pieśni i tańce. Wyniki badań przejawiają się podczas świąt i festiwali regionalnych, narodowych i międzynarodowych w których grupa uczestniczy w strojach i biżuterii, przy muzyce i akompaniamencie starożytnych instrumentów launeddas sulittu, trójkąta, akordeonu

diatonicznego, gitary, a nawet dzwonek. Od 60 lat organizują ze Stowarzyszeniem Selangor Pro loco Selargino rekonstrukcje starożytnej ceremonii ślubnej Sardynii, dbając o szczegóły takie jak procesja weselna, rytuały, ubieranie się nowożeńców oraz pochód weselny z udziałem 60 zespołów folklorystycznych, które przyjeżdżają z całej wyspy oraz z zagranicy.

Od 2010 roku są członkami Związku Folkloru Włoskiego, który umożliwia współdziałanie między regionami w dziedzinie sztuki ludowej oraz stowarzyszeniami kulturalnymi z całego świata. Na koncerty podczas Międzynarodowego Festiwalu Folkloru „Kaszubskie Spotkania z Folklorem Świata” w Brusach i regionie grupa przygotowała tańce takie jak: Su ballu de sa Coja Antiga, Arroddu, Stella, Brinchidu, Foresu, Muccadorisi, oraz pieśni: Trallallera, Bellu giardinu, Nanneddu, Brunedda i pieśni religijne. Zespół posiada oryginalne ludowe stroje; strój męski nie różni się kształtem, ale różni się jakością materiałów w zależności od pory roku, towarzyszy mu typowa dla Sardynii marynarka lub płaszcz. Tradycyjny strój kobiety dzieli się na trzy typy: suknia ślubna (jest to najbogatszy strój, złożony z delikatnej odzieży ręcznie haftowanej, ozdobiona klejnotami), sukienka codzienna (to sukienka uszyta z tkanin bardziej przystosowanych do codziennych prac i zadań) i sukienka wdowy (to czarna sukienka na znak żałoby).

KOSTARYKA Alma Zahorí Costa Rica

Muzycy i tancerze Alma Zahorí Costa Rica od wielu lat występują w kostarykańskich zespołach muzyki ludowej i tańca oraz biorą udział w wielu różnych międzynarodowych festiwalach w Europie, Azji i Ameryce. Członkowie zespołu mają doświadczenie w reżyserowaniu koncertów i reprezentowaniu Kostaryki na różnych krajowych i międzynarodowych festiwalach, w tym CIOFF Szeged Festival, Węgry 2008, Festivalul Inimilor Timisoara Rumunia 2008 i 2010, CIOFF Festival Belgrade Serbia 2010, Boyacá Culture Festival Colombia 2011, Festival del Caribe Mexico 2013, Festival CIOFF Leca da

Palmeira Portugal 2015, Festival Santa Fe al Sur Argentina 2019 i Festival del Bambuco, Neiva Kolumbia 2022. Podczas Międzynarodowego Festiwalu Folkloru „Kaszubskie Spotkania z Folklorem Świata” zaprezentują:

- Guanacaste najbardziej folklorystyczny północny region Kostaryki, ze strojami nawiązującymi do radości mieszkańców Guanacaste, z rytмами takimi jak parrandera, tambito i pasillos.
- Costa Rica to folklor i sztuka Kostaryki, symbole narodowe kraju, z kostiumami nawiązującymi do kolorów flagi i symbolu narodowego guaria morada, rytмами takimi jak między innymi tambito, walc narodowy, corrido, jota.
- Pop Costa Rica to próbka kostarykańskich form tanecznych bolero i criollo swing, jedyny sposób tańczenia go na całym świecie i będący niematerialnym dziedzictwem Kostaryki, reprezentujący sale taneczne lat 70-tych
- Parada Costa Rica to radość z parad, które odbywają się w Kostaryce z formatem zespołu ludowego, typowym tańcem i maskaradami.

SŁOWENIA Zespół Tańca Ludowego Tine Rožanc

Zespół jest jednym z największych, najwyższej jakości i jednym z najstarszych zespołów folklorystycznych w Słowenii. Jest częścią większej organizacji kulturalnej Źelezničarsko Kulturno-Umetniško Društvo (Kolejowe Towarzystwo Artystyczno-Kulturalne) i jest sponsorowana przez Koleje Słoweńskie. Grupa reprezentuje słoweńskie dziedzictwo ludowe od prawie 70 lat w Słowenii, Europie i poza nią.

Członkowie rozwijają swoje umiejętności w trzech sekcjach: dziecięcej, młodzieżowej lub seniorskiej, a towarzyszą im muzycy a czasami nawet cała orkiestra alpejska. Obecnie liczy 125 członków zajmujących się tańcem i śpiewem, grą na instrumentach, projektowaniem kostiumów, opracowywaniem nowych choreografii oraz organizacją imprez kulturalnych. Podczas naszego Międzynarodowego Festiwalu Folkloru „Kaszubskie Spotkania z Folklorem Świata” zespół zaprezentuje kilka suit taneczno wokalnych.

Gorenjski niz

Choreografia przedstawia interpretację tańców regionu Gorenjska i stawia pytanie, jak nadać nowy wizerunek dobrze znanym tańcom. W choreografii prezentowane są tańce „Kowtre šivat”, „Štajeriš”, „Svatovska”, „Mazurka” i „Potrkana”.

Splet prekmurskih plesov.

W tanecznej tradycji „Prekmurja” widać znaczący wpływ węgierski. Sieć tańców z Prekmurja przedstawia wyjazd chłopców na rekrutację i sposób, w jaki dziewczęta się z nimi żegnają. Chłopcy, którzy mieli iść do wojska, byli z tego bardzo dumni. Dziewczyny wręczyły im pożegnalny bukiet. Suita zaczyna się prekmurską pieśnią wojskową „Soldaki maširajo” (tłum.: Maszerują żołnierze).

Potem następuje taniec „Pajeriš”, gra taneczna ze zmieniającymi się tancerzami, a następnie „Šamarjanka” i taniec

„Točak”, który od piosenki, do której jest tańczony, nazywa się „Rozinka”. W nim pozycja nóg zmienia się podczas skoku – gdy jedna

noga jest z przodu, druga z tyłu – a tancerze tańczą w kółko i po przekątnej. Mówi się, że punkt pochodzi z dawnych tańców płodności kobiet.

Ribolov na Cerkniskem jezeru.

W pierwszej części, rozpoczynającej się czuwaniem „Fantje, vstanite”, pokazany jest zwyczaj połowu ryb na jeziorze Cerknica. Przeplatanie się tańców takich jak „Drobljanec”, walc i „Coteš” ilustruje wiosłowanie i łowienie dzidami na

łodziach „Drevak”. Gęsta mgła opadająca na jezioro uniemożliwia wędkarzom bezpieczny powrót.

Wyjście z niesprzyjającej sytuacji

wskazują im dziewczęta, które pukając w drewniane wiaderka kierują chłopców w stronę brzegu.

Scena w połączeniu z piosenką „Sem mislil snoč v vas it” stanowi trzon drugiej części choreografii.

Następnie tancerze wirują razem w rytm „Štajeriš”. Opowieść kończy się

w ożywionej atmosferze „Cotič”, podczas którego tancerze stukają stopami w podłogę i poruszają się po parkiecie w różnych figurach.

Ravs.

Choreografia „Ravs” opowiada o parze, która nieustannie się kłóci. W tańcach z Prekmurja dwójka solistów na scenie pokazuje swój stosunek do siebie ostrymi, szybkimi, a później szyderczymi ruchami. W końcu emocje opadają, a tancerze radośnie wirują przy dźwiękach polki.

Carska kasa in zvezda. W małym kole, taniec tańczony przez dwie pary tancerzy, tańczono w Bela Krajina, regionie graniczącym z Chorwacją i położonym w południowo-wschodniej części Słowenii. Ponieważ taniec ten był często tańczony podczas wesel, otrzymał nazwę svatsko kolo (tłum.: weselne kolo). Tancerki zaczęły kręcić się w kółko coraz szybciej, aż kobiety nie mogły już dotykać stopami ziemi. Takie koło można również nazwać kolo zvezda (tłum.: gwiazda koło) ze względu na jego wirujący ruch.

Ples przeciwko Stari Bučki

. W regionie Dolenjskiej znajduje się wieś Stara Bučka w pobliżu Novo mesto. Choreografia „Ples v Stari Bučki” (tłum.: Tańce ze Starej Buczki) zawiera tradycyjne tańce i pieśni regionu Dolenjskiej z XX wieku. Przeplata dwie formy walca, polki i štajeriš z figlarnym charakterem tancerzy, którzy popisują się tańcem.

Tak se pleše kosmatača.

Choreografia zatytułowana „Tak se pleše kosmatača” (tłum.: Tak tańczysz kosmatača) zawiera tańce z regionu wschodniej Štajerskiej i reprezentuje imprezę taneczną według tradycji „ličkanje koruze”, zwaną także „kožuhanje”. Choreografia obejmuje tańce typowe dla obszaru Tomaža i Ljutomera. Rozpoczyna się polką, po której następuje wesoła piosenka „Mož poseje repo” (tłum.: Mężczyzna sieje rzepę) o kłótniach między mężem a żoną. Po piosence następuje taniec „Trojke”, w którym dwie dziewczyny tańczą z jednym mężczyzną, dopóki jedna z nich nie zostanie porwana przez innego tancerza. Następnie pojawia się „Mašarjanka”, taniec, który wciąż żyje i kwitnie w tym specyficznym regionie i ma wiele odmian.

SŁOWACJA Zespół Folklorystyczny URPIN z Bańskiej Bystrzycy

Zespół należy do czołowych organizacji artystycznych na Słowacji i reprezentuje słowacki folklor od 1957 roku. W ciągu 60 lat swojej działalności przetwarzał folklor muzyczny i taneczny z wielu regionów Słowacji. Struktura programu koncentruje się głównie na środkowej Słowacji, ale program uzupełniają tańce ze wszystkich regionów Słowacji. Obróbka taneczna i muzyczna podąża za naturą i czystością odmian tanecznych regionów. Obecnie nad przygotowaniem programu grupa współpracuje z czołowymi słowackimi choreografami. Program jest

wciągający i dynamicznie zróżnicowany. Wzbogacony jest o numery muzyczne, wokalne i instrumentalne, z których można zbudować odrębny koncert muzyczny lub wokalny. O walorach artystycznych zespołu świadczą ponad 2800 występów, zespół odwiedził 54 kraje Europy, Ameryki, Afryki i Azji, gdzie goście i organizatorzy festiwali

folklorystycznych wysoko ocenili poziom artystyczny zespołu. Zespół folklorystyczny URPIN ma na swoim koncie kilka znaczących nagród na konkursach i festiwalach w kraju i za granicą. W ubiegłym roku zespół zwyciężył w konkursie „Śpiewająca Kraina”. Dyrektorem Zespołu jest Peter Pohancanik, dyrektorem artystycznym jest Michał Majer, muzyką ludową kieruje Milan Berky, a zespołem śpiewaków Lenka Hulinova.

Source URL:

<https://czersk.pl/aktualnosc/aktualnosci/3040-festiwal-folkloru-kaszubskie-spotkania-z-folklorem-swiat>

a-w-czersku